

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

12 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti, Nadejda Toma, Anatolie Țurcan,

a judecat, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul în cadrul Procuraturii UTA Găgăuzia, oficiul Central, Gheorghieva Feodora, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 19 aprilie 2017, în cauza penală în privința lui

Colioglo Elena Xxxxx,

născută la xxxxx, originară și domiciliată în r-nul xxxxx, s. xxxxx, str. Xxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 22 martie 2016 - până la 25 noiembrie 2016 (instanța de fond);*
- 2. de la 21 decembrie 2016 - până la 19 aprilie 2017 (instanța de apel);*
- 3. de la 07 august 2017 - până la 12 decembrie 2017 (instanța de recurs ordinar).*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Ceadâr-Lunga din 25 noiembrie 2016, Colioglo Elena a fost achitată de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 361 alin.(1) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

2. De către organul de urmărire penală Colioglo Elena a fost învinuită de faptul că, exercitând în baza dispoziției seria xxxx din xxxx, emisă de primarul s. Copceac, Gorizan O., temporar, funcția de secretar interimar a Consiliului local în Primăria s. Xxxx, r-nul Xxxx, fiind investită cu anumite drepturi și obligații, având în atribuțiile sale de serviciu potrivit art. 39 lit. j), m) al Legii nr.436 din 28.12.2006 „privind administrația publică locală” dreptul de a elibera extrase sau copii de pe orice act din arhiva consiliului local, în afara celor care conțin informații secrete, stabilite potrivit legii, precum și extrase și

copii de pe actele de stare civilă, inclusiv și dreptul de a păstra sigiliul și în caz de necesitate de a aplica pe documente, știind despre faptul că la 28 aprilie 2015 de către Consiliul local al s. Xxxx nu a fost adoptată decizia nr.xxxx „privind instalarea limitatorilor de viteză pe străzile satului Copceac”, acționând intenționat, urmărind scopul de a falsifica documente oficiale, și anume, confecționarea, deținerea și folosirea documentelor oficiale false, ce oferă drepturi sau eliberează de obligații, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare, aflându-se în s. Copceac, în luna august 2015, personal, a confecționat decizia falsă a Consiliului local al s. Copceac cu nr.xxxx din 28.04.2015 „privind instalarea limitatorilor de viteză pe străzile satului Copceac” în care a introdus date care nu corespund realității, în privința adoptării deciziei nominalizate, pe care a semnat-o, aplicând ștampila primăriei.

Ulterior, decizia falsă a transmis-o în folosință inginerului cadastral al Primăriei s.Copceac, r-nul Ceadâr-Lunga, Manolov Fiodor, pentru a fi prezentată inspectorului din cadrul Secției Circulație Rutieră și prevenire a Accidentelor Circulație Rutieră din cadrul IP Ceadâr-Lunga, Mandaji A., în baza căreia i-a fost acordat dreptul de întocmire a schemei pentru instalarea limitatoarelor de viteză pe străzile s. Copceac, r-nul Ceadâr-Lunga. Totodată, decizia falsă a stat la baza procurării limitatoarelor de viteză în sumă de 24608, 08 lei.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de condamnare a lui Colioglo E. în baza art. 361 alin.(1) Cod penal la amendă în mărime de 250 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții în sfera publică pe un termen de 3 ani.

Consideră că au fost prezentate suficiente probe ce confirmă vinovăția inculpatei, însă instanța nu a apreciat multilateral și obiectiv probele prezentate.

În cadrul ședinței de judecată, cu certitudine s-a constatat că, prin eliberarea de către Colioglo E. a documentului fals decizia Consiliului local cu nr. xxxx din 28.04.2015, în lipsa unei decizii oficiale luate de către acest organ, totodată în lipsa unui temei legal, acordându-i acestui document, statut de document oficial, fiind transmis inginerului cadastral, Manolov F., ultimul a executat indicațiile verbale ale primarului Garizan O., precum și cele ale

agentului de poliție din cadrul IP Ceadâr-Lunga, care i-a comunicat acestuia că anume fără o astfel de decizie eliberată din cadrul primăriei s. Copceac, nu va obține acordul său de a permite instalarea limitatoarelor de viteză, ca rezultat a obținut dreptul de a acumula tot pachetul necesar de documente aprobate de către reprezentanții instituțiilor abilitate, fiind obținut scopul dorit și dreptul de a fi instalate limitatoarele de viteză pe străzile din localitatea Copceac, r-nul Ceadâr-Lunga.

Astfel, nu este de acord cu soluția instanței de fond care a considerat că extrasul din decizia nr. xxxx din 28.04.2015 nu este un document oficial, nu acordă drepturi și nu a produs consecințe, astfel nu poate fi pus la baza condamnării. Potrivit practicii judiciare, se enumeră următoarele elemente esențiale ale falsului în acte, adică, falsificarea adevărului conținut într-un act, producerea și posibilitatea producerii unor consecințe juridice, săvârșirea faptei cu intenție.

În calitate de obiect material al infracțiunii servesc documentele oficiale, imprimatele, ștampilele sau sigiliile.

Drept falsificare a documentului se consideră nu numai contrafacerea ori alterarea acestuia, ci și atestarea de către o persoană oficială în conținutul documentului a unor fapte sau împrejurări necorespunzătoare adevărului, fie omisiunea intenționată de a le înscris.

Pentru fi considerat oficial, înscrisul trebuie să facă parte din categoria celor întocmite sau întărite de o autoritate, iar în calitate de înscrisuri oficiale constituie toate actele scrise provenind de la autoritățile publice, instituțiile publice, care fac parte din actele de procedură scrisă și de documentare ale instituțiilor sau organizațiilor publice respective.

Pe de altă parte, sunt considerate înscrisuri oficiale atât exemplarele originale, cât și copiile legalizate sau certificatele acestora, dacă sunt susceptibile de a produce consecințe juridice.

Prin documente se are în vedere actele oficiale care conferă un drept sau eliberează de o obligațiune nu numai pe deținătorul sau cumpărătorul lor, dar și pe alte persoane care le obțin.

Atât din declarațiile inculpatei, cât și ale martorului Manolov F., rezultă că extrasul a fost eliberat în scopul prezentării acestuia la IP Ceadâr-Lunga, iar Manolov F. a declarat că fără acest document, fie că el ar fi original, sau o copie, ori extras, nu i-a indicat polițistul, însă a fost acceptat anume acel

document, care a fost prezentat ca fiind o decizie eliberată de către un organ al administrației publice locale, în rezultatul căruia s-a produs efectul, fiind instalat limitatoarele de viteză în s. Copceac.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 19 aprilie 2017, a fost respins, ca neîntemeiat, apelul declarat.

5. La adoptarea soluției date, instanța de apel a constatat că, instanța de fond în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă în sensul art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la achitarea inculpatei Colioglo E. de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 361 alin. (1) Cod penal.

6. Împotriva hotărârii nominalizate a declarat recurs ordinar procurorul, care, invocând temeiul de drept prevăzut la art. 427 alin.(1) pct.12) Cod de procedură penală solicită, casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de condamnare a inculpatei în baza art. 361 alin.(1) Cod penal la 250 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții în organele administrației publice pe un termen de 3 ani.

Consideră că instanțele judecătorești au dat o apreciere greșită și neîntemeiat au respins probele prezentate de acuzator, care confirmă vinovăția inculpatei în săvârșirea infracțiunii imputate și anume: - declarațiile martorilor Manolov F., Ciavdari S., Garizan O., Mandaji A., precum și probele materiale, adresări, dispoziția nr.305 privind instalarea limitatoarelor de viteză în s. Copceac, dispoziția nr.xxxx din 28.04.2015, schema, cererea locuitorilor s. Copceac, tabelul foto, factura fiscală, contractul nr.12/08-94 pentru vânzarea bunurilor, ordinul de plată, raportul de expertiză.

7. Asupra recursului ordinar declarat nu a fost depusă referință.

8. Judecând recursul ordinar declarat în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, consideră că acesta urmează a fi respins, din următoarele considerente.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art.427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Potrivit conținutului recursului declarat se constată, că în drept, acuzatorul de stat invocă temei de casare a deciziei instanței de apel prevederile art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, care stipulează că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când faptei săvârșite i s-a dat o încadrarea juridică greșită.

Articolul 430 Cod de procedură penală, prevede expres cerințele față de cererea de recurs, indicând elementele obligatorii. Elementele de bază sunt conținutul și motivele recursului prin care, se precizează și se solicită cerințele procesuale în fața instanței de recurs.

Din conținutul art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală rezultă că motivarea recursului împotriva hotărârii instanței de apel este obligatorie, iar potrivit art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală, în cererea de recurs trebuie indicate temeiurile prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală și motivele recursului cu argumentarea obligatorie a ilegalității hotărârii atacate.

În cazul în care recursul nu este motivat, instanța de recurs se află în imposibilitate de a judeca cauza în sensul agravării situației condamnatului, dat fiind că lipsește obiectul judecării respective. Instanța de recurs nu poate, din oficiu, să evalueze alte temeiuri în drept ale cazului de casare, decât cele invocate de recurent cu referire la textul de lege citat, cu excepția când, prin soluție, nu se agravează situația părții împotriva căreia este declarat recursul.

Conform practicii unitare, reglementarea dreptului de a declara recurs ordinar împotriva deciziei instanței de apel reprezintă, din partea titularului, atât un drept procesual de dezvoltare a atribuțiilor prevăzute de lege, cât și o obligație de a formula cererea respectivă în strictă conformitate cu cerințele stipulate în art. 427, 429, 430 Cod de procedură penală.

În recursul declarat de către procuror, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat care ar fi esența circumstanței că, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, omițându-se totalmente motivarea ilegalității deciziei contestate în acest sens, cu indicarea unor concrete erori în aspectul vizat, temeiul invocat purtând un caracter declarativ, iar instanța de recurs nu

este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al acuzării cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

La caz, se constată că autorul cererii de recurs critică soluția instanței de apel, din considerentul aprecierii greșite a probelor care a generat achitarea inculpatei.

Astfel, în probarea alegațiilor invocate, recurentul a descris în conținutul recursului un șir de probe și circumstanțe, care în opinia sa, nu au fost apreciate de instanța de apel la justa lor valoare sau au fost apreciate unilateral, creându-se astfel impresia că instanța este părtinitoare.

În același context, în vederea respingerii argumentelor din recurs privitor la chestiunea de apreciere eronată a probelor, Colegiul penal amintește că la etapa judecării recursului ordinar nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a acestor instanțe.

Deci, instanța de recurs nu examinează criticele referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța de apel, corectitudinea achitării inculpatei de sub învinuirea imputată acesteia prin rechizitoriu.

Mai mult, în lumina jurisprudenței constante a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, se reține că regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că la această etapă instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în cauză.

Instanța de recurs conchide că, recursul de pe rol nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze recursul acuzatorului de stat cu circumstanțe în fapt și în drept, care ar agrava situația condamnatului și care ar justifica acest recurs. Or, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Reținând cele nominalizate, Colegiul conchide că recursul ordinar declarat de către acuzatorul de stat urmează a fi respins, ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

9. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de procurorul în cadrul Procuraturii UTA Găgăuzia, oficiul Central, Gheorghieva Feodora, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 19 aprilie 2017, în cauza penală în privința lui *Colioglo Elena*, cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 11 ianuarie 2018.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti

Nadejda Toma

Anatolie Țurcan